

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 81/2016
09.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ш., због кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206. став 1. у вези члана 35. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш., адвоката С.Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 595/15 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш., адвоката С.Б., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 595/15 од 08.09.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 595/15 од 08.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљених А.С. и З.Ш. и пресуда Основног суда у Новом Саду К 3518/12 од 18.03.2015. године којом је, између осталог, окривљени З.Ш. оглашен кривим због кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206. став 1. у вези члана 35. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору, од 01.09.2009. до 02.03.2010. године, је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Ш., адвокат С.Б. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 595/15 од 08.09.2015. године.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони

суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш., адвоката С.Б. је неоснован.

Бранилац окривљеног З.Ш. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се на спецификацији телефонских позива за број ... и број ... од 24.08.2008. године пресуда не може заснивати како због тога што је нејасно да ли је овлашћени државни орган наредио прибављање овог доказа, тако и због тога што се у предметној спецификацији не наводи ко је издавалац исте, те се са изнетих разлога означена спецификација телефонских позива не може сматрати исправом у смислу одредбе члана 112. тачка 26. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведених у захтеву, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време предузете предметне радње.

Наиме, исту повреду закона бранилац окривљеног је неосновано истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на стр. 4 пасус други, стр. 6 пасус четврти и пети и стр. 7 пасус први образложења пресуде је дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

С тим у вези, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног да је предметна спецификација прибављена незаконито, будући да је одредбом члана 77. и одредбом члана 78. став 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 115/05), који је важио у време радње прибављања означене спецификације телефонских позива била прописана обавеза суда да изда наредбу за претресање стана, адвокатске канцеларије и под одређеним условима и лица, дакле, из ових законских одредби јасно произилази да није била прописана обавеза суда да писмено образложеном наредбом нареди

прибављање спецификације телефонских позива, већ су и о оцени Врховног касационог суда овлашћена службена лица органа унутрашњих послова критичном приликом прибавила предметну спецификацију телефонских разговора сходно овлашћењима из члана 225. став 1. и 2. ЗКП, важећег у време предузимања предметне радње, којим одредбама је, између осталог, прописано да су овлашћена службена лица, уколико постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности дужни да открију и обезбеде трагове кривичног дела и предмете који могу послужити као доказ и да су у том циљу овлашћени да предузму потребне радње, дакле, у конкретном случају и радњу прибављања означене спецификације телефонских разговора, коју су, а насупрот наводу из захтева браниоца окривљеног и сачинили, што несумњиво произилази из чињенице да су исту јавном тужиоцу доставили као саставни део поднете кривичне пријаве против окривљеног.

Наводима захтева браниоца окривљеног да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању истицањем да признање окривљеног није потпуно, да је противречно, нејасно и да није поткрепљено другим доказима, те да је у супротности са изведеним писменим доказом – налазом и мишљењем вештака З.Б., произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, не представља законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ш. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.